

- Lezing: Johannes 20:1-23

¹Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria van Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen voor het graf was weggehaald. ²Ze liep snel weg, naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze Hem nu neergelegd hebben.' ³Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. ⁴Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. ⁵Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. ⁶Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, ⁷en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. ⁸Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. ⁹Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat Hij uit de dood moest opstaan. ¹⁰De leerlingen gingen terug naar huis.

¹¹Maria stond bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, ¹²en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. ¹³'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze Hem hebben neergelegd.' ¹⁴Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. ¹⁵'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u Hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u Hem hebt neergelegd, dan kan ik Hem meenemen.' ¹⁶Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: '*Rabboeni!*' (Dit Hebreeuwse woord betekent 'meester'.) ¹⁷'Houd Me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zeg tegen hen dat Ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' ¹⁸Maria van Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat Hij tegen haar gezegd had.

Verschijningen

¹⁹Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; uit angst voor de Joden hadden ze de deuren op slot gedaan. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie!' ²⁰Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. ²¹Nog eens zei Jezus: 'Vrede zij met jullie! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.' ²²Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. ²³Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

- Lezing: Ezechiël 37:1-14

¹Ik werd opnieuw door de hand van de HEER gegrepen. Zijn geest voerde mij mee en Hij zette mij neer in een dal vol beenderen. ²Ik moest er aan alle kanten omheen lopen, en zo zag ik dat er verspreid over het dal heel veel beenderen lagen, die helemaal waren uitgedroogd. ³De HEER vroeg mij: 'Mensenkind, kunnen deze beenderen weer tot leven komen?' Ik antwoordde: 'HEER, mijn God, dat weet U alleen.' ⁴Toen zei Hij: 'Profeteer, en zeg tegen deze beenderen: "Dorre beenderen, luister naar de woorden van de HEER!' ⁵Dit zegt God, de HEER: Beenderen, Ik ga jullie adem geven zodat jullie tot leven komen. ⁶Ik zal jullie pezen geven, vlees op jullie laten groeien en jullie met huid

overtrekken. Ik zal jullie adem geven zodat jullie tot leven komen. Dan zullen jullie beseffen dat Ik de HEER ben.”

⁷Ik profeteerde zoals mij was opgedragen. Zodra ik dat deed hoorde ik een geluid, er klonk een geruis van botten die naar elkaar toe bewogen en zich aaneenvoegden. ⁸Ik zag pezen zich aanhechten en vlees groeien, ik zag hoe er huid over de botten heen trok, maar ademen deden ze nog niet. ⁹Toen zei Hij tegen mij: ‘Profeteer tegen de wind, profeteer, mensenkind, en zeg tegen de wind: “Dit zegt God, de HEER: Kom uit de vier windstreken, wind, en blaas in deze doden, zodat ze weer gaan leven.”’ ¹⁰Ik profeteerde zoals Hij mij gezegd had, en de lichamen werden met adem gevuld. Ze kwamen tot leven en gingen op hun voeten staan: een onafzienbare menigte.

¹¹En Hij zei tegen mij: ‘Mensenkind, deze beenderen zijn het volk van Israël. Het zegt: “Onze botten zijn verdord, onze hoop is vervlogen, onze levensdraad is afgesneden.”’ ¹²Profeteer daarom en zeg tegen hen: “Dit zegt God, de HEER: Mijn volk, Ik zal jullie graven openen, Ik laat jullie uit je graven komen en Ik zal jullie naar het land van Israël brengen. ¹³Mijn volk, als Ik je graven open en jullie uit je graven laat komen, zullen jullie beseffen dat Ik de HEER ben. ¹⁴Ik zal jullie mijn adem geven zodat jullie weer tot leven komen, Ik zal jullie in je eigen land laten wonen, en jullie zullen beseffen dat Ik de HEER ben. Wat Ik gezegd heb, zal Ik doen – zo spreekt de HEER.”’

Preek

Gemeente van onze opgestane Heer, lieve mensen,

Pasen is een prachtig feest. Zeker na Goede vrijdag. Daar ritselde al de verwachting. En nu blijkt het graf leeg. Jezus is opgestaan! De dood is overwonnen. De weg naar God is open.

Dat is mooi als we nadenken over sterven. Als je iemand moet missen van wie je zielsveel hield. Dan geeft Pasen troost. Of als je zelf ouder wordt en aftakelt. Je mag weten: ik ben bestemd tot het leven.

Maar heeft Pasen ook een boodschap voor iedereen die daar niet mee geconfronteerd wordt? Heeft de opstanding van Jezus ook iets te zeggen voor jou als jongere, die nog een heel leven voor zich heeft? Of als je als gelovige niet zo'n behoefte hebt aan de *troost* van Pasen? Is er meer te zeggen?

Ja, Pasen zegt niet alleen iets over sterven en daarna. Pasen zegt ook iets over het leven daarvoor! Over jouw leven hier en nu. Daarover zal het vandaag gaan.

Het thema van vandaag is:

Slide **Gods geest wekt jou tot leven!**

Slide Adem, wind en geest

Lieve mensen, ik heb het al vaker verteld. En toch wil ik het vandaag, met Pasen, herhalen. In het Hebreeuws is het woord voor ‘geest’ hetzelfde woord als dat voor ‘adem’ en ‘wind’. Het Hebreeuwse woord ‘ruach’. En dat is van heel groot belang om iets van de verbanden van Pasen en Pinksteren te begrijpen. Bijvoorbeeld. Maar ook iets te zien van hoe schepping en herschepping werken.

Als bijvoorbeeld bij de schepping van de mens God Adam de levensadem in de neus blaast. Dan kun je ook vertalen: levensgeest. God geeft zijn Geest aan de mens en die komt tot leven. 'Inspiratie' is het. Letterlijk betekent dat: 'inblazing'.

Ander voorbeeld: als Elia depressief is en een einde aan zijn leven wil maken. En God ontmoet hem bij de Horeb. Dan openbaart God zich in het suizen van de zachte koelte. Zoals het ook in de het paradijs was. En Elia krijgt weer motivatie en inspiratie. Nieuw leven. De Geest waait. En Gods profeet kan weer verder.

Zo werkt dat met de Geest van God.

Slide Tot leven geblazen

Als Jezus sterft aan het kruis zegt hij: Vader, in uw handen bevel ik mijn geest. En hij blaast zijn laatste adem uit. Als hij vervolgens weer tot leven komt in de vroegte van eerste Paasdag. Voor dag en dauw. Dan ademt hij weer op. Tegelijk is het Gods Geest die hem tot leven wekt.

En het mooie is: wij mogen in het kielzog van Jezus mee. Als hij zijn leerlingen ontmoet. Ineens staat hij levend voor hen! Als dode vogeltjes zitten ze bij elkaar in hun hok. En dan verschijnt onverwachts hun levende vriend. Hun Heer en Heiland. Ze kunnen hun geluk niet op.

Maar ze moeten niet blijven hangen in verwondering. Jezus gaat ze de wereld in sturen. Met de boodschap van nieuw leven. Daarvoor moet hij ze zelf ook als het ware weer tot leven wekken. En dat doet hij dan ook. Hij blaast op hen, zo staat er. Adem van een mens. Nee: adem van God. Hij zegt er ook bij: ontvang de heilige Geest.

En hij haakt in zijn woorden ook aan bij wat er op Golgota gebeurde. Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven. Jezus stuurt hiermee zijn leerlingen op pad. Niet blijven hangen in je verdriet, maar de wereld in. Vergeving gaan uitdelen. Jezus is voor je gestorven. Hij wil je Heer zijn.

Dat *zegt* hij. Via zijn mensen mag je dat aannemen. Ook vandaag! Je zonden zijn vergeven! Jezus is voor jou gestorven. Geloof het maar. Het is goed tussen jou en God. Je mag opnieuw beginnen.

Met die boodschap stuurt Jezus zijn leerlingen de wereld in. Hij blaast op ze. En ze komen in beweging. Nog even en het is Pinksteren. Dan gaat de wereld definitief open. Jezus blaast met grote kracht en zijn vernieuwende wind waait over de aarde. Herschepping. Je wordt tot leven geblazen.

Slide Wonderlijk voorspeld

En dat is wat ook al wonderlijk voorspeld werd in Ezechiël 37. Een dal vol uitgedroogde beenderen. Een slagveld is het. Letterlijk. Oorlogsdoden. De strijd is hevig geweest. Zo is het ook vaak in ons leven. Vaak delf je het onderspit. Er zijn tijden van twijfel, zonde, ongelof en lauwheid.

In de tijd van Ezechiël was er zoveel onrecht en verdrukking door Gods volk. Dat God het volk na talloze waarschuwingen in ballingschap liet voeren. Ze waren helemaal ingepakt door satan. Hun slechtheid had de overhand gekregen over hun geloof. Is er nog hoop? Dat is de vraag die God ook aan Ezechiël stelt. Kijk eens naar dit dal. Is er nog hoop?

Het was dezelfde vraag die de leerlingen zichzelf stelden toen het graf van Jezus definitief dicht ging. De steen werd er voor gerold en verzegeld. Jezus was gestorven. Is er nog hoop?

Wat een vraag. Heftig. Maar wat een antwoord van God ook! Nog heftiger, lijkt me. Want waar in de tijd van Ezechiël het volk nog verloor van satan. Ze gaven toe aan onrecht en verdrukking. Daar is het op Goede vrijdag anders gelopen. Jezus geeft zijn leven voor jou en mij. Voor al het onrecht dat jij gedaan hebt. Hij rekent af met de duivel. En staat vervolgens op uit de dood. Levend staat hij voor zijn leerlingen.

Wat dan gebeurt wordt voorspeld in Ezechiël. Daar wordt niet gesproken van één mens die opstaat uit de dood. Maar een heel volk dat weer adem schept. Het gaat daar over de leerlingen. Het gaat daar over jou en mij. Jij wordt door de opstanding van Jezus gewekt uit de dood. Hij blaast zijn Geest. Hij laat het waaien in je leven. Je mag opademen en opnieuw beginnen. Je mag de wereld in en vergeving uitdelen. Genadig in het leven staan. Nieuw leven begint niet pas straks na je dood. Nieuw leven begint nu, hier, vandaag. Pasen motiveert door de Geest van Jezus.

In Ezechiël roept God de wind er bij. Hij laat zijn Geest waaien. En ten dode opgeschreven mensen komen in beweging. Een onafzienbare menigte ziet de profeet. Een massa die niemand tellen kan. En zo is het gegaan. Nog steeds komen mensen tot leven door de opstanding van Jezus. Ook vandaag zijn er mensen die langzaam maar zeker – en soms zelfs plotseling – van de dood overgaan in het leven. Omdat ze door de Geest tot geloof komen. En anders in het leven gaan staan. Pasen bewerkt nieuw leven. Vandaag. Voor jou en mij. Voor iedereen die gelooft.

Slide Geestrijk leven

Jezus staat op uit het graf. Vandaag vieren we dat. En dat heeft gevolgen voor jouw leven hier en nu. Hij blaast op je. Wil je inspireren. Zo, dat je op basis van zijn opstanding anders in het leven komt te staan. Vol genade en vergeving. Voor passie en inspiratie.

Er waait een frisse wind door je leven. Dat mag leiden tot een nieuw elan. Want nu de Heer is opgestaan, nu vangt het nieuwe leven aan!

Amen